

BESLUIT

Besluit van de directeur-generaal van de Nederlandse mededingingsautoriteit tot afwijzing van een aanvraag tot het nemen van een besluit op grond van artikel 56, eerste lid, van de Mededingingswet.

Nummer: 104/ 10.B51

Betreft: zaaknr. 104, tandprothesespecialist vs zorgverzekeraars

1. Op 5 februari 1998 heeft de directeur-generaal van de Nederlandse mededingingsautoriteit een aanvraag om toepassing van de Mededingingswet ontvangen. Naar aanleiding van deze aanvraag is onderzocht of er mogelijk sprake is van overtreding van de Mededingingswet.

I Feitelijke achtergrond

2. J Meynster (verder: Meynster), gevestigd te Hoogvliet, is tandtechnicus. Ongeveer 80% van zijn patiënten is bij Zorgverzekeraar DSW(verder: DSW), gevestigd te Schiedam, en Zorgverzekeraar Zilveren Kruis, gevestigd te Heemstede, ziekenfondsverzekerd.

3. De klacht van Meynster valt in twee onderdelen uiteen:

- a) Zilveren Kruis en DSW weigeren Meynster een medewerkersovereenkomst als tandprotheticus aan te bieden.
- b) Daarnaast stelt Meynster dat zorgverzekeraars (prijs)afspraken maken met de Organisatie Nederlandse Tandprotheticici (hierna: O.N.T.) over de vergoeding van volledige boven- en ondertandprothesen.

II Verloop van de procedure

4. Op 13 februari 1998 is er telefonisch contact geweest teneinde de klacht te verhelderen.

5. Op 20 februari 1998 is aan Meynster het verzoek gedaan om aanvullende informatie te leveren (dossiernummer 104/3.B39).

6. Op 3 maart 1998 heeft de NMa op deze brief antwoord ontvangen (nr. 104/4).

7. Naar aanleiding van de antwoorden van Meynster zijn op 26 maart 1998 aan Meynster nadere vragen gesteld (nr. 104/5.B39).

openbare versie

8. Op 10 april 1998 is op deze brief antwoord ontvangen (nr. 104/6).

III Argumenten van aanvrager

9. Met betrekking tot het eerste onderdeel stelt Meynster dat een tandtechnicus bij wet gerechtigd is dezelfde handelingen in de mond te verrichten en tandprothesen te leveren als een tandprotheticus.

10. Daarnaast stelt Meynster dat zorgverzekeraars en de O.N.T. afspraken maken over de vergoeding van volledige boven- en ondertandprothesen. Meynster baseert deze stelling op het feit dat alle zorgverzekeraars een tarief hanteren dat tussen de FL 1270,- en FL 1280,- ligt.

IV Beoordeling

A) met betrekking tot het eerste onderdeel

11. Met betrekking tot het eerste onderdeel van de klacht zij opgemerkt, dat ingevolge artikel 145 van de wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg (verder: Wet BIG) per 1 december 1997 de Wet inzake de tandprothetici (verder: WTpr, Staatsblad 1989, 329) is ingetrokken. De opleidingseisen en de deskundigheid van de tandprotheticus zijn nu krachtens de Wet BIG geregeld (Staatsblad 1997, 477).

12. De intrekking van van de WTpr had onder meer tot gevolg dat het register van tandprothetici werd opgeheven. Het recht de titel tandprotheticus te voeren is nu krachtens de Wet BIG geregeld. Een tandprothetici-register is niet opnieuw ingevoerd.

13. Tevens zij opgemerkt dat een tandtechnicus, in tegenstelling tot een tandprotheticus, niet een bij wet geregelde positie heeft.

14. Uit ons onderzoek blijkt dat Meynster niet in het bezit is van een diploma van tandprotheticus. Om die reden was Meynster niet in het register van tandprothetici opgenomen.

15. In haar brief van 6 augustus 1997 stelt Zilveren Kruis: "Als voorwaarden voor het sluiten van een overeenkomst tussen Zilveren Kruis en een tandprotheticus zijn een in Nederland erkend diploma en een geldige inschrijving bij het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport vereist".

openbare versie

16. DSW stelt in een brief van 18 december 1997: "Informatie bij de afdeling registratie van het Ministerie Volksgezondheid, Welzijn en Sport (V.W.S.) heeft ons geleerd dat u niet bent geregistreerd als tandprotheticus. Gezien het feit dat in onze voorwaarden uitdrukkelijk is opgenomen dat een prothese alleen vergoed wordt indien deze wordt vervaardigd door een tandarts of tandprotheticus..... moet ik tot mijn spijt uw aanvraag afwijzen". Gezien het feit dat enkel degenen die een in Nederland erkend diploma bezaten in het register van tandprotheticici werden geregistreerd, moet uit bovenstaande zinsnede worden geconcludeerd dat DSW slechts die prothesen vergoedt, die door een tandarts of een tandprotheticus worden aangebracht.

17. Op grond van bovenstaande kan worden geconcludeerd dat in casu zowel Zilveren Kruis als DSW weigeren een overeenkomst met Meynster te sluiten vanwege het feit dat hij geen tandprotheticus is. De weigering is derhalve gebaseerd op een objectief gerechtvaardigde reden, welke in onderhavig geval op non-discriminatoire wijze wordt toegepast.

18. Zilveren Kruis heeft een tweede reden aangedragen, namelijk dat Zilveren Kruis op dit moment voldoende kwalitatief goede prothetische zorg heeft gecontracteerd. Dit zou erop kunnen duiden dat Zilveren Kruis een spreidingsbeleid hanteert ten aanzien van tandprothetische zorg. Doch zelfs al zou dit daadwerkelijk het geval zijn en al zou een dergelijk beleid in strijd zijn met de Mededingingswet, dan zou deze conclusie de situatie van Meynster op geen enkele wijze veranderen, aangezien Meynster geen tandprotheticus is.

19. Uit bovenstaande kan worden geconcludeerd dat zowel DSW als Zilveren Kruis weigeren een overeenkomst met Meynster te sluiten vanwege het feit dat hij geen tandprotheticus is. Dit is niet in strijd met de Mededingingswet. Het eerste onderdeel van de klacht wordt derhalve afgewezen.

B) met betrekking tot het tweede onderdeel

20. Met betrekking tot het tweede onderdeel van de aanvraag moet nogmaals worden opgemerkt dat Meynster geen tandprotheticus is. Hij wordt niet als tandprotheticus, noch op enige andere wijze getroffen door een eventuele prijsafsprake tussen de O.N.T. en zorgverzekeraars. Een onderzoek naar het eventuele bestaan van prijsafspraken tussen de O.N.T. en zorgverzekeraars kan dus geen gevolgen voor de positie van Meynster hebben.

21. Derhalve moet worden geconcludeerd dat Meynster met betrekking tot dit onderdeel geen belanghebbende is in de zin van artikel 1:2, eerste lid van de Algemene wet bestuursrecht. De klacht van Meynster met betrekking tot dit onderdeel is geen aanvraag in de zin van artikel 1:3, derde lid van de Algemene wet bestuursrecht waarop een besluit moet volgen.

openbare versie

V Besluit

22. Gelet op het bovenstaande is de directeur-generaal van de Nederlandse mededingingsautoriteit tot de conclusie gekomen dat er wat betreft het eerste onderdeel onvoldoende aanwijzingen zijn dat er sprake is van overtreding van de Mededingingswet. Dit onderdeel van de aanvraag om toepassing van de Mededingingswet wordt derhalve afgewezen.

23. Gelet op het bovenstaande is de directeur-generaal van de Nederlandse mededingingsautoriteit tot de conclusie gekomen dat wat betreft het tweede onderdeel de aanvrager niet kan worden beschouwd als belanghebbende in de zin van artikel 1:2, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht. Dit onderdeel van de aanvraag wordt daarom niet in behandeling genomen.

Datum: 18 juni 1998

w.g. A.W. Kist
directeur-generaal van de Nederlandse mededingingsautoriteit

Tegen dit besluit kan degene, wiens belang rechtstreeks bij dit besluit is betrokken, binnen zes weken na de dag van verzending van dit besluit een gemotiveerd bezwaarschrift indienen bij de directeur-generaal van de Nederlandse mededingingsautoriteit, Sectie Beschikkingen, Bezwaar en Beroep, Postbus 16326, 2500 BH Den Haag.